Мотиви поезії Павла Грабовського. 10 клас

Украйно! Осяяна сонцем, прославлена трудом, піснею возвеличена, гарячою любов'ю зігріта! Мов та орлиця, народжена для сміливого польоту, билася ти в тяжких муках. Але в жорстокій багатовіковій борні за кращу долю свого народу, своєї культури ти була не сама. Допомагали тобі твої славні сини, серед яких я хочу виділити Павла Арсеновича Грабовського.

Поет віддав усі свої сили, творче натхнення боротьбі за соціальне й національне визволення рідного народу, який палко любив. У поезії «Співець» Грабовський вперше вивів образ сіяча, який пізніше в його творах переріс в символ борця за народні інтереси. Співцеві громада наказала засівати «зерном добра лани, щоб найплідніше жнива уродили». В образі сіяча автор зображує і письменників, чиї твори повинні виражати думки і прагнення трудового народу. Майстри слова, на думку поета, мають підтримувати в людині енергію, гартувати волю, вселяти віру в перемогу:

Наперед інших стяг новий неси,
Карай насильство своїм словом віщим,
Веди нас в мир і горя, і краси,
Стань краще зла, доки його не знищим!
Чимало творів Павла Грабовського присвячено ролі художнього слова в житті людей, обов'язків перед суспільством поета-громадянина. Як патріот він боляче сприймає відсутність у багатьох віршах інших поетів громадянських мотивів, зв'язку з проблемами сучасної їм дійсності. Саме про це він пише в поезії «Я не співець чудової природи». А у вірші «Поетам-українцям» письменник гостро засуджує поетів «чистого мистецтва», які втікали від життя, від народного горя. З глибоким сумом пише Грабовський в цій поезії:

Народ, покинутий на злидні,
Народ, плазуючий у млі,
Повинен стратить риси рідні
Безслідно стертися з землі!
Поет вважав, що бути поряд з народом, служити йому — обов'язок справжнього митця.

Значне місце у творчому доробку Павла Грабовського відведено змалюванню важкого життя трудового народу. В своїх віршах поет зображує вражаючі картини експлуатації трудящих, безпросвітної праці на багатіїв. Тема гіркого підневільного життя трудівників, їх боротьби із гнобителями звучить в багатьох поезіях, зокрема в віршах «Робітникові», «Допусти», «Швачка», «Сироти». Особливо поета хвилювала доля жінки. Образ жінки-трудівниці, жінки-борця займає значне місце в його творчості. В роки жорстокого і безжалісного гноблення народу жінка, як ніхто, зазнавала принижень, визиску. У ліричному звертанні «До матері» поет проникає в глибину материнської душі,

проймається її болями, горем, стражданням. Героїня твору «Трудівниця» — народна вчителька, яка безмежно любить людей, самовіддано служить їм. Ця поезія сюжетна, в ній відтворено життя вчительки. Поет показує, що для дітей трудящих вона була ясним променем у важкому й темному житті села, а для їх батьків — порадником і другом. Грабовський оспівує і возвеличує працю вчительки, що серед мороку й безпросвітної нужди завжди допомагала знедоленим.

Про що б не писав Грабовський, лейтмотивом його творів завжди залишалася ідея самовідданого служіння рідному народові і боротьбі за його кращу долю.